

ה"ט 50426/10/22 - מיטל קורטיס נגד ועד בריכת צוקי השמש, רחוב נבטים 51-53 אילת

בית משפט השלום באילת

ה"ט 50426-10-22 סיפלוביץ נ' קורטיס

בפני	כב' השופטת ליאורה אדלשטיין
המבקשת	מיטל קורטיס
נגד	
המשיב	ועד בריכת צוקי השמש רחוב נבטים 51-53 אילת

החלטה

בפני בקשת המבקשת מיום 21.12.2022, לפי פקודת בזיון בית המשפט, לחייב את המשיב, ועד הבית בבנין שבו היא גרה, בהוצאות - בשל אי קיום ההוראה השיפוטית להמציא למשיבה את צילומי מצלמות האבטחה שצולמו בתאריך 28.10.2022 בין השעות 11:45 ועד השעה 12:15 (החלטה מיום 6.11.2022) ומתעדות את האירוע מושא התיק.

ברקע הבקשה בקשה לפי החוק למניעת הטרדה מאיימת שהוגשה על ידי אחד מדיירי הבניין נגד המבקשת בגין ארוע שהתרחש באותה חצי שעה בבריכת הבניין.

הדיון בין הצדדים התקיים בתאריך 20.12.2022 ובסופו הוארך הצו מיום 30.10.2022 שהוצא במעמד צד אחד למשך 180 יום.

בתגובת המשיב מיום 27.12.2022, להחלטה מיום 6.11.2022, שקדמה לדיון, טען מר אלי קבלו מטעם הועד כי בעקבות האירוע הגיש אחד הדיירים, ד"ר סיפלוביץ, תלונה במשטרה, והשוטר שהגיע למתחם הבריכה "לקח את כל הסרטונים הרלוונטיים לאירוע הנ"ל".

מר קבלו לא צירף לתגובתו את הסרטונים המבוקשים ולכן ניתן היה להבין ממנה שאין ברשותו העתק מהסרטונים כי הם בידי המשטרה.

לאור תגובת המשיב נדרש בית המשפט לבקש העתק מן הסרטונים ממשטרת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז דרום. דא עקא הסרטונים שהתקבלו לא תיעדו את האירוע מיום 28.10.2022 (ראו החלטה מיום 7.2.2023). לבקשת בית המשפט הבהירה היחידה החוקרת כי אין בידה סרטונים נוספים.

עמוד 1

המשיב התבקש להבהיר מדוע אין בידי המשטרה את הסרטון המצלם את האירוע מיום 28.10.2022. ביום 4.5.2023 הבהיר שהמשטרה לקחה **העתק** של הסרטונים והמקור נשאר בידיו והעביר לראשונה לבית המשפט העתק מסרטון האירוע מיום 28.10.2022.

בתגובה נוספת של המשיב מיום 13.8.2023 טען כי בתגובה המקורית מיום 27.12.2022 לא טען כי אין בידו סרטונים אלא שהשוטר העתיקם.

דיון והכרעה:

בקשה לפי סעיף 6 לפקודת בזיון בית המשפט היא בקשה לנקיטת אמצעי אכיפה חמורים בשל אי קיום החלטה ויש להפעילה קרוב לאי ביצוע ההחלטה בהיותה סנקציה כפייתית ולא עונשית, שנועדה בין היתר לגרום למפר הצו לקיימו. בפסיקה נקבע כי אין תחולה לסעיף 6 לפקודה מקום שאכיפת ההוראה שוב אינה אפשרית, אם משום שבוטלה או משום שכבר קוימה (ראו: ע"פ 519/82 **ידידה גרינברג נ' מדינת ישראל** (נבו 28.4.83)).

במועד בו הוגשה הבקשה המקורית לא ניתן היה לדעת כי בידי המשיב נמצאים הסרטונים מושא האירוע שכן מסר כי אלו נמסרו למשטרה. מדוע מסר זאת ולא העביר כמצווה את הסרטונים שבידו? משהתברר כי הסרטונים כן בידי המשיב, הגישם סוף סוף, לאחר מה שנחזה להתחמקויות, לתיק בית המשפט. היה על המשיב, שהינו ועד הברכה, לצרף את הסרטונים לתגובתו זה מכבר, ביום 27.12.2022 ומשלא עשה כן האריך והכביד על ניהול ההליך ואף גרם לכך שרשויות שלטון החוק - הפרקליטות והמשטרה - הוטרחו.

עם זאת, יצוין כי באופן מהותי הסתיים בירור ההליך כבר בדיון מיום 20.12.2022 - צפיה בסרטונים כעת מעלה כי גם לו היו נצפים במועד הדיון הדבר לא היה משנה מהחלטתי כפי שניתנה בו - ועל כן, מהנימוקים המפורטים בהחלטה שניתנה באותו הליך - ולפיהם אין במעשים שלהם טוענת המשיבה (שם) כלפי הועד כדי לצמצם מאחריותה - לא נגרם נזק למשיבה שם (המבקשת כאן) בשל אי המצאתם, אף כי יש בכלל ההתנהלות של המשיב, ועד הבית, במסגרת הליך זה, כדי לשפוך אור, באופן כללי, על היחסים בין הצדדים.

מכל האמור לעיל אני דוחה את הבקשה לפי פקודת בזיון בית המשפט אולם מחייבת את ועד הברכה בהוצאות לטובת אוצר המדינה, בסך של 1,000 ₪, שישולמו תוך 30 יום מהיום.

ניתנה היום, ג' תשרי תשפ"ד, 18 ספטמבר 2023, בהעדר

הצדדים.

עמוד 2

